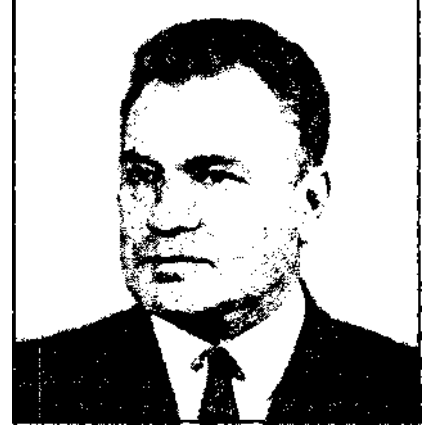

Литвиненко А. І. Життя прожите у мистецтві / А. І. Литвиненко // Піснями й танцями уславлена Полтава. – Полтава: Видання Полтавського державного педагогічного інституту ім. В. Г. Короленка, 2001. – С. 21–24.

ЖИТТЯ ПРОЖИТЕ У МИСТЕЦТВІ

Ювілейний для Полтави 1999 рік виявився також щедрим на знаменні дати наших славних співвітчизників – діячів культури і мистецтва. Зокрема, у цьому році полтавці вшановували 230 річницю з дня народження геніального українського письменника і драматурга І.П.Котляревського, відзначали сторіччя заснування Полтавського відділення Російського музичного товариства, першим директором якого був видатний музикант і композитор Д.В.Ахшарумов. Цього ж року полтавська громадськість відсвяткувала ювілеї з нагоди дня народження відомого на Полтавщині музиканта, фольклориста і педагога Алоїза Єдлічки (180 років), автора всесвітньовідомого “Заповіту” на вірші Т.Г.Шевченка Г.П.Гладкого (150 років), видатного симфонічного диригента, викладача Полтавського музичного училища О.Г.Єрофєєва (115 років), провідного українського музикознавця Т.В.Шеффер (90 років).

Дванадцятого липня 1999 року виповнилося дев’яносто років із дня народження відомого полтавського музичного діяча, композитора, фольклориста, етнографа, диригента, педагога, заслуженого працівника культури України, засновника Народного музею “Музична Полтавщина” Михайла Андрійовича Фісуна (1909–1994).¹

Своє тривале і плідне життя музикант цілковито присвятив служінню мистецтву рідного краю. Натхненна копітка праця і творче довголіття допомогли йому реалізувати власний потужний мистецький потенціал у багатьох сферах культури: фольклористиці і хоровому виконавстві, композиторській творчості і музичній критиці, педагогіці та музично-просвітницькій діяльності.

Народився М.Фісун у Полтаві в сім’ї робітника. У ранньому дитинстві проявилися непересічні музичні здібності хлопця: захоплювався українською народною піснею, добре співав і грав на бандурі. Свої перші музичні навички Михайло набував на заняттях із хорового гуртка у шостій полтавській середній школі імені І.Я.Франка під керівництвом талановитого музиканта, відомого бандуриста В.А.Кабачка. Музичну освіту здобув у Полтавському музичному технікумі і Вищому

музично-драматичному інституті імені М.В.Лисенка.

Професійне становлення М.Фісуна як диригента і педагога відбувалося в освітніх мистецьких закладах Полтави. У різні роки він працював викладачем і директором Полтавського музичного училища імені М.В.Лисенка, завідувачем кафедри музики і співів Полтавського педагогічного інституту імені В.Г.Короленка, художнім керівником полтавської обласної філармонії, а також лектором товариства “Знання” і методистом-консультантом Обласного будинку народної творчості.

Визначний талант диригента дозволив Михайлові Андрійовичу понад сорок років керувати численними мистецькими самодіяльними колективами. Зокрема, хором Полтавського педагогічного інституту, жіночим хоровим ансамблем дружин офіцерів Будинку культури Червоної Армії, жіночим хоровим театралізованим ансамблем Будинку культури промислової кооперації та ін. Художні колективи під орудою майстра неодноразово ставали переможцями олімпіад, фестивалів та оглядів народного самодіяльного мистецтва.

Не менш багатим було й композиторське обдарування М.А.Фісуна. Перу музиканта належить близько двохсот вокально-хорових та інструментальних творів, більшість з яких – обробки українських народних пісень – вражають професіоналізмом та умінням композитора оперувати народнопісенною лексикою. Найкращі хорові обробки М. Фісуна назавжди увійшли до репертуару самодіяльних і професіональних музичних колективів. Найвідоміша – “Місяць на небі”, уже багато років виконується державною залуженою хоровою капелюю “ДУМКА”.

Пісенні М. Фісуна на вірші Т.Шевченка (“Одинокий човен”), Л.Глібова (“Стоїть гора високая”), Олександра Олеся (“Чари ночі”), Л.Костенко (“Журавлі”, “Ой, да на Івана”), Д.Павличка (“Син”) – приклад вдумливого втілення композитором у хоровому звучанні поезії українських класиків.

Велику низку пісень музикант присвятив також рідній Полтаві. Серед них – “Ода Полтаві” на слова П.Горбенка, “В милій Полтаві” на слова П.Рогача, “Понад рідним краєм” і “Пісня про Полтавщину” на слова А.Пашка, “Дума про Полтавську битву” та “Полтаво, юносте моя” на слова М.І.Пойдеменка, “Пісня про Полтаву” на слова П.Воронька, “Полтава – Вкраїни дочка чарівна” на слова Л.Непопушевої.

Широкий спектр композиторського таланту М.А.Фісуна проявився й у жанрі фортепіанної музики. Серед найвідоміших його фортепіанних мініатюр – “Прелюди настрою” та fuga на гему української народної пісні “Ой сивая та і зозуленька”.

Вагомі результати музично-критичної діяльності митця (близько сорока праць) присвячені творчості видатних вітчизняних та зарубіжних композиторів: М.Глінки, М.Лисенка, М.Леонтовича, В.Верховинця, М.Калачевського, Ф.Попадича, К.Стеценка та інших. У колі публіцистичних інтересів – мистецькі та культурні події з

життя Полтави й Полтавщини 1960-1980 років.

Багатолітній музичний досвід і викладацький талант М. Фісуна допомогли зорієнтуватися на життєвому шляху не одному поколінню музикантів-професіоналів і самодіяльних композиторів. Серед його учнів – народний артист СРСР М.Кондратюк, народні артисти УРСР А.Кикоть і Р.Кириченко, заслужені артисти України А.Міщенко і В.Єфремова, заслужений діяч мистецтв України Г.Лєвченко, заслужені працівники культури УРСР Б.Ландар і М.Тимоха, музикознавці Л.Івахнеико та Г.Дзюба, заслужений учитель України М.Мироненко, композитори М.Дьяченко, Ю.Левада, Г.Замай, І.П'явка, Б.Дзьоха, О.Нога, Л.Кобилянський, Д.Візір, М.Маньківська. Самовіддане служіння мистецтву М.А.Фісуна, його плідна музично-просвітницька і громадська діяльність назавжди вписали ім'я нашого славного земляка в історію української музичної культури.